

עמ"ת 55994/02/14 - מדינת ישראל נגד רדז' אשורוב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

27 פברואר 2014

עמ"ת 55994-02-14 מדינת ישראל נ' אשורוב(עציר)

בפני כב' הנשיא יוסף אלון
העוררת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
רדז' אשורוב (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד מוטי בן שאנן

המשיב וב"כ עו"ד אלמוג אזולאי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ביום 25.2.14 הוגש כתב אישום בבית המשפט לתעבורה בבאר שבע נגד המשיב.

בכתב האישום נטען כי יום קודם לכן, ב- 24.2.14 סמוך ל- 13:40, נהג המשיב במכונית פרטית בעיר נתיבות, מבלי שהיה לו רישיון נהיגה ומבלי פוליסת ביטוח וכי סירב להוראות השוטרים שרכבו על קטנוע לעצור את רכבו ואף נמלט מהם, תחילה ברכב ולאחר מכן עצר את הרכב והמשיך להימלט רגלית.

במקביל להגשת כתב האישום ביקשה המדינה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים.

בהחלטת בית המשפט קמא מיום 26.2.14 (כב' השופטת איילת גרבי) נקבע כי קיים "כרסום מהותי" בראיות המשיבה, התגלו ליקויים רבים בחומר החקירה, לא נבדקה כלל טענת האליבי של המשיב שטען כי במהלך המרדף הנטען הוא היה בביתו עם אשתו וחמותו ובנוסף קיימות תמיהות וסתירות לכאוריות במזכרים שונים שבחומר החקירה.

לאור כל זאת החליט ביהמ"ש קמא כי "משלא נתקיים התנאי בקיומן של ראיות לכאורה אינני נדרשת לשאלת מסוכנותו של המשיב ועל כן אני מורה על שחרור המשיב ממעצרו לאלתר".

עמוד 1

בפני ערר שהגישה המדינה על החלטה זו.

יצוין כי החלטת ביהמ"ש קמא ניתנה אתמול (26.2.14) וביצועה עוכב, לבקשת המדינה עד לשעות הבוקר היום.

ב"כ המדינה טוען בערר כי הבחינות שבחן בית המשפט קמא בחומר החקירה חרגו באופן בולט מדרך הבחינה הנדרשת לקיום ראיות לכאוריות לשלב של דיון בבקשת מעצר ותחת זאת בית משפט קמא בחן את חומר החקירה במשקפי "ראיות מעבר לספק סביר" שהשלב הראוי להן הינו בתום שמיעת הראיות.

חומר החקירה הוצג בפני, המדובר בחומר שאיננו רב ביותר, ועיינתי בו במעמד ישיבת היום.

ב"כ המשיב טוען לעומת זאת כי אכן הכרסום בראיות הלכאוריות הוא כל כך משמעותי שבדין החליט בית המשפט קמא על שחרור המשיב לאלתר מבלי לעבור כלל לבחינת עילות המעצר.

ב"כ המדינה מוסיף וטוען כי אם אכן קיים חומר ראיות לכאורה הרי שעבירה של נהיגה ללא רישיון מקימה עילת מעצר, במיוחד בנסיבותיו של המשיב דנן שתלויים נגדו שני כתבי אישום קודמים בעבירות מעין אלו, הליכים שטרם התבררו וטעם הסתיימו.

לאחר שעיינתי בחומר החקירה, ובראש ובראשונה במזכרים שרשמו שני השוטרים שעל פי הנטען בכתב האישום רכבו על קטנוע בצמוד למסלול נהיגת המשיב וזיהו אותו, וכן במזכרים נוספים שבחומר החקירה נראה לי כי אכן עולות תמיהות מסוימות המחלישות את העצמה הלכאורית של הראיות - אולם לא עד כדי מידת "הכרסום המהותי" שנקבעה לעניין זה בהחלטת ביהמ"ש קמא.

בחלק נכבד מהפגמים וה"כרסומים" המפורטים בנימוקי בית המשפט קמא מן הראוי שיתבררו אל נכונה בשלב בירור ההוכחות בתיק העיקרי.

אולם, ברמת הבחינה הלכאורית עולות אמנם תמיהות מסוימות ביחס לאי התאמה במועדים מסוימים ונקובים במזכרים השונים ובניסיון לשחזר את רצף ההתרחשויות מתחילת המרדף הנטען ועד לסיומו, אולם לא ברמה המאיינת מכל וכל את התוקף הלכאורי של הראיות.

בנסיבות אלה מן הראוי שבית משפט קמא יפנה לבחון את קיומן של עילות המעצר כאשר נקודת המוצא לבחינת זאת הינה כי קיים אמנם חומר ראיות לכאורי, אולם תוקפו ועוצמתו מוחלשים במידה לא מבוטלת. נקודת מוצא זו משליכה כמובן גם על השלב הבא והוא בחינת התקיימות עילת מעצר, ובעניינינו העילה הנטענת של מסוכנות ולאור כל זאת בחינת החלופות האפשריות.

לאור מסקנתי דלעיל לעניין חולשת הראיות הלכאוריות (אולם לא ברמה של איננם או "כרסום מהותי" בהם) ולאור טיב העבירות, שאיננו מן החמורים ביותר, המיוחסות למשיב בכתב האישום, מסכים אני כי לא היה מקום להמשך מעצרו של המשיב.

עם זאת, לא היה מקום להסתפק בקביעה זו אלא להמשיך לפנות לבירור התקיימות עילת מעצר ולבחינת חלופות מתאימות למעצר עצמו.

לאור כל זאת אני מקבל את הערר באופן חלקי ומורה כדלהלן:

- א. העורר ישוחרר ממעצרו וזאת, בשלב זה, כנגד הפקדת ערבות במזומן בסכום של ₪ 2,500 וערבות צד ג' בסכום של ₪ 25,000.
- ב. בית המשפט קמא ישוב וידון בבקשת המעצר וזאת הן לבחינת התקיימות עילת המעצר, בחינה שלא בוצעה בשלב הדין הקודם, והן לבחינת חלופות אפשריות למעצר.
- ג. המשיב ישוחרר ממעצרו מיד עם הפקדת ומסירת הערובות הנ"ל.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר תשע"ד, 27/02/2014 במעמד הנוכחים.

יוסף אלון, נשיא